

BESLISSING

van de algemene raad van de Nederlandse orde van advocaten inzake het bezwaar van

de heer [REDACTED]

- hierna: "belanghebbende" -

gericht tegen het door de algemene raad van de Nederlandse orde van advocaten (hierna: "algemene raad") genomen besluit van 31 augustus 2018, inhoudende de gedeeltelijke openbaarmaking van documenten ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Wet openbaarheid van bestuur.

Procesverloop

1. Bij brief van 6 juli 2018, ontvangen op 9 juli 2018, heeft belanghebbende met een beroep op de Wet openbaarheid van bestuur (hierna: "Wob") de algemene raad verzocht informatie over de beleidsvorming en -uitvoering omtrent het "provisieverbod" met betrekking tot online platforms te verstrekken.
2. Bij e-mail van 12 juli 2018 heeft de algemene raad de ontvangst van het verzoek aan belanghebbende bevestigd.
3. Bij e-mail van 20 juli 2018 is de beslistermijn met vier weken verdaagd tot 1 september 2018.
4. Bij brief van 31 augustus 2018 heeft de algemene raad het navolgende besloten: i.) (een deel van) de door belanghebbende gevraagde informatie niet openbaar te maken, en ii.) een aantal documenten openbaar te maken met uitzondering van de daarin vermelde persoonsgegevens (hierna: "bestreden besluit").
5. Bij e-mail van 5 oktober 2018 heeft belanghebbende bezwaar gemaakt tegen het bestreden besluit. Op dezelfde dag is de ontvangst van het bezwaarschrift bevestigd en is belanghebbende uitgenodigd, overeenkomstig artikel 7:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: "Awb"), om gehoord te worden.
6. Bij e-mail van 11 oktober 2018 heeft belanghebbende aangegeven niet gehoord te willen worden en de ontvangst hiervan is op 12 oktober 2018 aan belanghebbende bevestigd.
7. Bij brief van 21 november 2018 is belanghebbende meegedeeld dat overeenkomstig artikel 7:10, derde lid, van de Awb, de beslissing op het bezwaarschrift wordt verdaagd voor ten hoogste zes weken.

Toetsingskader

Wet openbaarheid van bestuur

8. Artikel 3, eerste lid, van de Wob bepaalt dat een ieder een verzoek om informatie neergelegd in documenten over een bestuurlijke aangelegenheid kan richten tot een bestuursorgaan.
9. Ingevolge het vijfde lid van datzelfde artikel wordt een verzoek om informatie ingewilligd met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 10 en 11 van de Wob.

10. Artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, van de Wob bepaalt dat het verstrekken van informatie achterwege blijft voor zover het belang van openbaarheid niet opweegt tegen het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer.
11. Ingevolge artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob blijft verstrekken van informatie achterwege voor zover het belang van openbaarheid niet opweegt tegen het belang van het voorkomen van onevenredige bevoordeling of benadeling van bij de aangelegenheid betrokken natuurlijke personen of rechtspersonen dan wel van derden.
12. Artikel 11, eerste lid, van de Wob stelt dat in geval van een verzoek om informatie uit documenten, opgesteld ten behoeve van intern beraad, geen informatie wordt verstrekt over daarin opgenomen persoonlijke beleidsopvattingen.

Algemene wet bestuursrecht

13. Overeenkomstig artikel 7:2, eerste lid, van de Awb worden belanghebbenden, voordat een bestuursorgaan op het bezwaar beslist, in de gelegenheid gesteld om te worden gehoord.
14. Artikel 7:3, aanhef en onder c, van de Awb bepaalt dat van het horen van een belanghebbende kan worden afgezien als de belanghebbende heeft verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord.
15. In artikel 7:10, eerste lid, van de Awb is opgenomen dat het bestuursorgaan binnen zes weken beslist, gerekend vanaf de dag na die waarop de termijn voor het indienen van een bezwaarschrift is verstreken.
16. Op grond van artikel 7:10, derde lid, van de Awb kan het bestuursorgaan de beslissing voor ten hoogste zes weken verdagen.

Behandeling van het bezwaar

17. Hierna volgt een beschrijving van de gronden van bezwaar waarna vervolgens deze gronden – voor zover nodig – worden besproken. Hierop volgt een conclusie met een beslissing op het bezwaarschrift.

Bezwaren van belanghebbende

18. Kort en zakelijk weergegeven geeft belanghebbende aan dat de uitzonderings- en beperkingsgronden in een voorkomend aantal gevallen ten onrechte zijn toegepast. Met betrekking tot de relatieve uitzonderingsgrond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, van de Wob geeft belanghebbende aan dat hij bezwaar maakt tegen het rigoureuus weglakken van bijvoorbeeld handtekeningen en afzenderregels in e-mailberichten, waardoor niet valt te herleiden van welk niveau in de organisatie de e-mail afkomstig is.
19. Met betrekking tot de relatieve uitzonderingsgrond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob geeft belanghebbende aan dat hij bezwaar maakt tegen de wijze waarop deze grond is toegepast. Tevens merkt belanghebbende op dat in geval van bepaalde derde belanghebbenden dezen om een zienswijze hadden kunnen worden gevraagd inzake openbaarmaking van documenten. Belanghebbende verzoekt tevens om de toepassing daarvan per geweigerd document te motiveren en daarbij aan te geven wie onevenredig wordt benadeeld.

20. Met betrekking tot de beperkingsgrond van artikel 11, eerste lid, van de Wob stelt belanghebbende dat bij een groot aantal documenten en onderdelen daarvan te rigoureuus is gelakt. Belanghebbende voert aan dat de algemene raad daarmee de indruk wekt documenten liever niet openbaar te maken. Belanghebbende geeft eveneens aan dat hij tot op bepaalde hoogte kan meegaan waar het om 'bureaumedewerkers' gaat, maar niet als het om senior bureaumedewerkers, het bestuur van de NOvA en andere personen op hoge bestuurs- en beleidsfuncties' gaat.
21. Belanghebbende geeft aan dat niet duidelijk wordt uit de geopenbaarde documenten hoe de algemene raad tot zijn standpunt is gekomen met betrekking tot online platforms en welke afwegingen daarbij een rol hebben gespeeld. Belanghebbende verwijst daarvoor naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: "Afdeling") van 31 januari 2018¹ waaruit een verdere precisering van intern beraad en daarin opgenomen beleidsopvattingen volgt. Belanghebbende geeft aan dat de algemene raad heeft nagelaten per zelfstandig onderdeel van een document voor intern beraad met informatie over een bepaalde bestuurlijke aangelegenheid, zoals alinea's, te bezien of dit zelfstandig onderdeel persoonlijke beleidsopvattingen bevat.
22. Ten slotte geeft belanghebbende aan dat het bestreden besluit onvoldoende is gemotiveerd. Belanghebbende vraagt zich tevens af of alle documenten wel zijn geïnventariseerd. Belanghebbende verwijst hiervoor naar het in document nummer 71 geplande overleg met de minister. Ook verwijst belanghebbende naar document nummer 9 waarin wordt aangegeven dat dit reeds is geopenbaard zonder aan te geven om welk document het gaat. Overigens blijkt uit de inventarislijst dat het om document 8 gaat, terwijl dit volgens belanghebbende niet juist is.

Beoordeling van de bezwaren

Ten aanzien van de uitzonderingsgrond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, van de Wob

23. Belanghebbende geeft aan dat te rigoureuus bepaalde passages zijn weggelakt, zoals bijvoorbeeld handtekeningen en afzenderregels in e-mailberichten, waardoor niet valt te herleiden van welk niveau in de organisatie de e-mail afkomstig is. Hiertoe overweegt de algemene raad als volgt.
24. In een uitspraak uit 2007 overweegt de Afdeling: "*Terecht heeft de rechtbank overwogen dat het ten aanzien van zodanig functioneren in beginsel geen beroep kan worden gedaan op artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, van de Wob, maar dat ligt anders indien het betreft het openbaar maken van namen van de ambtenaren. Namen zijn immers persoonsgegevens en het belang van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer kan zich tegen het openbaar maken daarvan verzetten. Voorts is van belang dat het hier niet gaat om het opgeven van een naam van een individuele burger die met een ambtenaar in contact treedt, maar om openbaarmaking in de zin van de Wob.*"²
25. Deze bestendige lijn heeft de Afdeling sindsdien aangehouden. Onlangs heeft de Afdeling haar Wob-jurisprudentie over deze uitzonderingsgrond verduidelijkt³. Deze verduidelijking ziet op de volgende omstandigheid. De Afdeling overweegt dat het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer zich verzet tegen openbaarmaking van namen van medewerkers die niet wegens hun functie in de openbaarheid treden, tenzij de indiener van het desbetreffende Wob-

¹ ECLI:NL:RVS:2018:314.

² ABRvS 18 juli 2007, AB 2007, 328 m.nt. P.J. Stolk, JB 2007/180 m.nt. G. Overkleeft-Verburg.

³ Zie hiervoor: ECLI:NL:RVS:2018:321.

verzoek aannemelijk heeft gemaakt dat het belang van de openbaarheid in een concreet geval zwaarder weegt. Dat heeft belanghebbende nagelaten.

26. De algemene raad merkt op dat indien bepaalde informatie uit documenten herleidbaar is tot een natuurlijk persoon een beroep kan worden gedaan op deze wettelijke bepaling. Handtekeningen en afzenderregels zijn te herleiden tot natuurlijke personen als deze worden geopenbaard. Daarbij merkt de algemene raad allereerst op dat belanghebbende in zeer algemene zin opmerkt dat te rigoureus is weggelakt. Tevens zijn niet alle afzenderregels en handtekeningen weggelakt. Dit is alleen gedaan voor zover het personen betreft die niet wegens hun functie naar buiten treden.
  27. In de memorie van toelichting bij de Wob is expliciet uitgesproken dat de bescherming van de persoonlijke levenssfeer overigens niet is beperkt tot particuliere personen. Het recht komt ook toe aan bestuurders en ambtenaren.⁴ Dit geldt, qualitate qua, ook voor bureau-medewerkers van de NOvA.
  28. De algemene raad stelt zich op het standpunt dat enerzijds een aantal namen openbaar is gemaakt van personen die wegens hun functie in de openbaarheid treden, maar dat evenwel een aantal andere namen niet openbaar is gemaakt van personen die met hun functie niet in de openbaarheid treden. Belanghebbende heeft slechts in zeer algemene zin bezwaar gemaakt tegen de toepassing van deze uitzonderingsgrond en heeft derhalve niet aannemelijk gemaakt dat het belang van de openbaarheid in een concreet geval zwaarder weegt. Nu het in bezwaar gaat om weggelakte namen van medewerkers die niet wegens hun functie in de openbaarheid treden en belanghebbende niet aannemelijk heeft gemaakt dat het belang van openbaarheid zwaarder weegt dan het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van de desbetreffende medewerkers van de NOvA, mag de NOvA openbaarmaking van deze namen weigeren.
  29. Belanghebbende heeft niet aangetoond dat de relatieve uitzonderingsgrond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, van de Wob onjuist is toegepast. Voor wat betreft dit onderdeel verklaart de algemene raad het bezwaar van belanghebbende ongegrond.
- Ten aanzien van de uitzonderingsgrond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob*
30. Belanghebbende maakt vervolgens bezwaar tegen de wijze waarop artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob is toegepast. Belanghebbende verzoekt tevens om de toepassing daarvan per geweigerd document te motiveren en daarbij ook aan te geven wie onevenredig wordt benadeeld. De algemene raad overweegt hiertoe als volgt.
  31. Deze grond is toegepast in het bestreden besluit ten aanzien van de bedrijfsnamen waarover vragen door de NOvA zijn ontvangen. Ook zonder het openbaar maken van deze namen is de werkwijze en het beleid van de NOvA ten aanzien van dit onderwerp voldoende transparant en inzichtelijk. Bovendien zou het openbaar maken van bedrijfsnamen leiden tot '*naming and shaming*'.
  32. Uit de wetsgeschiedenis van dit artikellid blijkt dat naar het oordeel van de regering geen noodzaak bestond dat nader zou worden gespecificeerd op welke belangen dit artikellid ziet. Ook bij de totstandkoming van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob is gewezen op de gevallen waarbij de openbaarmaking van bepaalde informatie over een bedrijf dit bedrijf

⁴ MvT Wob, Kamerstukken II 1986/87, 19 859, nr., 3, p. 36.

onevenredig zou benadelen dan wel concurrenten, leveranciers of afnemers onevenredig zou bevoordelen.⁵

33. De Wob heeft betrekking op informatieverstrekking in het belang van een goede en democratische bestuursvoering. Het noemen van bedrijfsnamen draagt hier niet aan bij. Op grond van de Wob kan een ieder een verzoek om informatie neergelegd in documenten over een bestuurlijke aangelegenheid richten tot een bestuursorgaan. Het bestuursorgaan beslist vervolgens welke informatie wel of niet beschikbaar wordt gemaakt. Het bestuursorgaan dient dus een belangenafweging te maken en deze belangenafweging gemotiveerd in het besluit op te nemen. De algemene raad concludeert ter zake van deze uitzonderingsgrond hier in het bestreden besluit aan voldaan te hebben.
34. Tevens merkt belanghebbende op dat in geval van bepaalde derde belanghebbenden deze om een zienswijze hadden kunnen worden gevraagd inzake openbaarmaking van documenten. Hiertoe overweegt de algemene raad als volgt.
35. Belanghebbenden kunnen om een zienswijze worden gevraagd; de uiteindelijke afweging over het al dan niet openbaar maken van de gevraagde informatie ligt bij de algemene raad. Uit artikel 4:8 van de Awb vloeit slechts een verplichting voort om een belanghebbende om een zienswijze te vragen als die belanghebbende naar verwachting bedenkingen heeft tegen het openbaren van bedrijfsnamen. Nu in de afweging van belangen de algemene raad heeft besloten deze namen, ingevolge artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob, niet openbaar te maken, heeft de algemene raad afgezien van het vragen van zienswijzen aan belanghebbenden.
36. Gelet op het vorenstaande heeft belanghebbende hiermee niet aangetoond dat de relatieve uitzonderingsgrond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob onjuist is toegepast. Voor wat betreft dit onderdeel verklaart de algemene raad het bezwaar van belanghebbende ongegrond.

Ten aanzien van de beperkingsgrond van artikel 11, eerste lid, van de Wob

37. Allereerst stelt belanghebbende dat te rigoreus is geweigerd om documenten openbaar te maken. Belanghebbende maakt hier niet specifiek waar zijn bezwaar op ziet. Belanghebbende maakt evenwel een opmerking over het document onder nummer 3 en stelt hierbij dat dit document "*überhaupt niet is te kwalificeren als 11.1*". Hiertoe overweegt de algemene raad als volgt.
38. Volgens de jurisprudentie inzake artikel 11, eerste lid, van de Wob blijkt dat volgens de parlementaire geschiedenis met deze wettelijke bepaling wordt voorzien in de bescherming van de vrije meningsuiting en daarmee in het belang om in vertrouwelijke sfeer te kunnen 'brainstormen' zonder vrees voor gezichtsverlies en het kunnen waarborgen dat bij de primaire vormgeving van het beleid de betrokkenen in alle vrijheid hun gedachten en opvattingen kunnen uiten (Kamerstukken II, 19 859, nr. 3, p. 14 en 38).⁶
39. De persoonlijke beleidsopvattingen behoeven niet herleidbaar te zijn tot één persoon; ook meningen of opvattingen van meerdere personen of een groep personen vallen onder dit begrip. Zelfs opvattingen van een rechtspersoon kunnen daaronder vallen.

⁵ Memorie van antwoord Wob, Kamerstukken II, 1987/88, 19 859, nr. 6, p. 35.

⁶ ABRvS 1 september 2010, AB 2010, 313 m.nt. P.J. Stolk.

40. Onder de beperkingsgrond van artikel 11, eerste lid, van de Wob vallen volgens de wetsgeschiedenis onder meer nota's en notities van ambtenaren aan hun politieke en ambtelijke chefs, correspondentie tussen onderdelen van een ministerie en tussen ministeries onderling, concepten van stukken, agenda's, notulen, samenvattingen en conclusies van interne besprekingen en rapporten van ambtelijke adviescommissies. Dit geldt, qualitate qua, dus ook voor soortgelijke documenten van medewerkers van het bureau van de NOvA aan bijvoorbeeld de algemene raad, bestuursorgaan van de NOvA, alsmede voor correspondentie tussen bureaumedewerkers van de NOvA en lokale dekens om tot standpuntbepaling over een bepaald onderwerp te komen.
41. De Afdeling hanteert ten aanzien van artikel 11 van de Wob een vaste lijn. Dit artikel biedt een basis om documenten voor intern beraad die persoonlijke beleidsopvattingen bevatten te weigeren. Het door belanghebbende genoemde document onder nummer 3 bevat een e-mail van een bureaumedewerker van de NOvA aan lokale dekens over het onderwerp 'provisieregel'. Deze e-mail heeft het oogmerk van de opsteller (de desbetreffende bureaumedewerker van de NOvA) om tot een standpuntbepaling te komen inzake voornoemd onderwerp en is overeenkomstig de vigerende jurisprudentie op rechtens correcte wijze gedeeltelijk geweigerd.
42. In de rechtspraak wordt veel betekenis toegekend aan het oogmerk van de opsteller van het document. Dat, zoals belanghebbende stelt, document nummer 3 een e-mailcorrespondentie tussen lokale dekens en de NOvA betreft, wil niet automatisch zeggen dat er dan geen sprake meer is van intern beraad. Deze correspondentie is gevoerd om het onderwerp 'provisieverbod' te kunnen bespreken en een standpunt te kunnen vaststellen hoe hiermee om te gaan. Uit jurisprudentie blijkt dat stukken over de uitwisseling van informatie van de Nederlandse overheid en buitenlandse overheden kunnen zijn bestemd voor intern beraad, ook al zijn het verschillende organisaties. Ook in de voorliggende kwestie is het oogmerk van de opsteller van het document van belang geweest.
43. Belanghebbende stelt in zijn bezwaarschrift dat *"Uit de door u beschikbaar gemaakte documenten blijkt in zijn geheel niet hoe de Orde tot haar standpunt is gekomen met betrekking tot online platforms en welke afwegingen daarbij een rol hebben gespeeld."* De algemene raad kan het bezwaar van belanghebbende op dit punt niet volgen. Deze documenten zijn immers juist bedoeld voor intern beraad met daarin opgenomen beleidsopvattingen en uitwisseling van gedachten tussen lokale dekens en het bureau van de NOvA om tot een bepaald standpunt ten aanzien van het 'provisieregel' te komen.
44. In de door belanghebbende aangehaalde uitspraak van de Afdeling van 31 januari 2018⁷ is aangegeven dat een bestuursorgaan per zelfstandig onderdeel van een document, zoals alinea's, moet nagaan of dit zelfstandig onderdeel persoonlijke beleidsopvattingen bevat en, wanneer in de opvattingen informatie van feitelijke aard is opgenomen, of de persoonlijke beleidsopvattingen zodanig met deze feitelijke gegevens zijn verweven dat deze niet zijn te scheiden. In het geval van verwevenheid mag het bestuursorgaan openbaarmaking van het betrokken onderdeel van het document weigeren op grond van artikel 11 van de Wob. Ook deze bezwaargrond kan de algemene raad niet plaatsen. De algemene raad heeft immers per zelfstandig onderdeel, per alinea, aangegeven welke weigeringsgrond hier al dan niet van toepassing is.

⁷ ECLI:NL:RVS:2018:314.

45. In een recentere uitspraak van de Afdeling van 28 februari 2018⁸ overweegt de Afdeling dat een bestuursorgaan niet binnen een zelfstandig onderdeel per zin of zinsdeel hoeft te bepalen of een weigeringsgrond zich voordoet indien aan de zin of het zinsdeel slechts betekenis toekomt in samenhang met de overige inhoud van dit zelfstandige onderdeel. In de bedoelde uitspraak was ook sprake van betrekkelijk algemene informatie, maar zoals ter zitting bij de Afdeling is gesteld, hangt deze passage wel samen met specifiekere passages. Nu daarvan in de voorliggende kwestie geen sprake is, mocht deze informatie ook niet openbaar gemaakt worden.
46. De algemene raad is van oordeel dat, gelet op het vorenstaande, op rechtens juiste wijze toepassing is gegeven aan de beperkingsgrond van artikel 11, eerste lid, van de Wob. Voor wat betreft dit onderdeel verklaart de algemene raad het bezwaar van belanghebbende ongegrond.

Overige gronden

47. Aangevoerd is dat het bestreden besluit onvoldoende is gemotiveerd. In deze beslissing op bezwaar is het dossier volledig heroverwogen en gemotiveerd, waardoor het eventuele motiveringsgebrek ten aanzien van de relatieve uitzonderingsgronden en de beperkingsgrond van het bestreden besluit in heroverweging is hersteld. De bovenstaande motivering heeft niet geleid tot een ander oordeel, waardoor het primaire besluit in stand kan blijven. De algemene raad oordeelt dat belanghebbende hierdoor niet is benadeeld, ingevolge artikel 6:22 van de Awb. Specifiek voert belanghebbende nog een tweetal zaken aan. Daar wordt in het hiernavolgende op ingegaan.
48. Belanghebbende stelt dat hij niets terugvindt over het in document nummer 71 gevoerde overleg met de minister. Hiertoe overweegt de algemene raad als volgt. Er zijn geen documenten bij de NOvA met betrekking tot het in het document nummer 71 genoemde overleg. De algemene raad geeft hierbij het navolgende in overweging.
49. *"Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen is het, wanneer een bestuursorgaan stelt dat na onderzoek is gebleken dat een bepaald document niet of niet meer bij hem berust en een dergelijke mededeling niet ongeloofwaardig voorkomt, in beginsel aan degene die om informatie verzoekt om aannemelijk te maken dat, in tegenstelling tot de uitkomsten van het onderzoek door het bestuursorgaan, een bepaald document toch bij dat bestuursorgaan berust."*⁹
50. De algemene raad stelt zich op het standpunt dat binnen de NOvA onderzoek is gedaan naar alle documenten die naar aanleiding van het verzoek van belanghebbende is ontvangen. In dat onderzoek zijn niet meer documenten naar voren gekomen dan reeds op de inventarislijst bij het Wob-besluit zijn opgenomen. Het is vervolgens aan belanghebbende om aannemelijk te maken dat een bepaald document bij het bestuursorgaan berust. Daarvan is niet gebleken.
51. Ten slotte geeft belanghebbende aan dat in het document met nummer 9 een groot deel is weggelakt met de opmerking 'reeds geopenbaard in een ander document', maar dat hem niet duidelijk wordt om welk ander document dit gaat. De algemene raad overweegt hierover als volgt.

⁸ ECLI:NL:RVS:2018:715.

⁹ Zie bijvoorbeeld de uitspraken van 10 oktober 2018 (ECLI:NL:RVS:2018:3255), 6 juni 2018 (ECLI:NL:RVS:2018:1873) en 1 juni 2016 (ECLI:NL:RVS:2016:1494).

52. In de inventarislijst bij het Wob-besluit is bij document 9 opgenomen dat hetgeen in document nummer 9 is weggelakt, is terug te vinden in document nummer 8. Dit is een kennelijke verschrijving. Hier wordt 'document 7' bedoeld. De algemene raad is van oordeel dat belanghebbende niet in zijn belangen is geschaad en passeert, ingevolge artikel 6:22 van de Awb, dit gebrek.

Tenslotte

53. Bij e-mail van 17 december 2018 voert belanghebbende aan dat de reikwijdte van zijn initiële verzoek om informatie (van 6 juli 2018) ziet op de termijn totdat het moment dat een besluit op bezwaar door de algemene raad wordt genomen. Hiertoe overweegt de algemene raad als volgt.
54. De verplichting op grond van de Wob informatie te verstrekken beperkt zich tot informatie die op het moment van indiening van het verzoek bestaat. De Afdeling heeft het volgende overwogen: *"Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in haar uitspraak van 21 augustus 2002 in zaak no. 200105270/1 (AB 2003,42) kan een verzoek op grond van de Wob niet zover strekken dat het mede betrekking heeft op documenten die zijn vervaardigd na de datum van het verzoek."*¹⁰
55. Als belanghebbende in het kader van de bezwaarschriftprocedure ook om openbaarmaking van na de datum van het verzoek daterende stukken vraagt, moet de algemene raad dit aanvullend verzoek bij de beoordeling van het bezwaarschrift betrekken.¹¹ Belanghebbende heeft echter nagelaten dit in zijn bezwaarschrift op te merken. Voor wat betreft dit onderdeel verklaart de algemene raad het bezwaar van belanghebbende ongegrond.

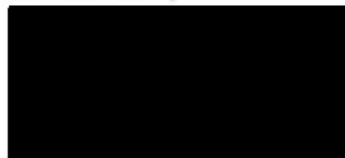
Conclusie

Gelet op het vorenstaande concludeert de algemene raad dat de bezwaren van belanghebbende geen stand kunnen houden en dat het bestreden besluit op rechtens correcte gronden tot stand is gekomen.

Beslissing

Het bezwaar van 5 oktober 2018 is ongegrond.

De algemene raad van de Nederlandse orde van advocaten,
Namens deze,

Mr. R.G. van den Berg
algemeen secretaris

Aldus gedaan te Den Haag op 21 december 2018 en eveneens verzonden op 21 december 2018.

Tegen deze beslissing kunnen belanghebbenden binnen zes weken na bekendmaking van deze beslissing beroep instellen overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht.

¹⁰ ABRvS 14 december 2005, LJN AU7938 en Rb. Rotterdam 3 september 2008, LJN BF2086.

¹¹ ABRvS 21 augustus 2002, AB 2003/42.